

De 2de Vlissegemse sneukeltoer

Kleurige vlaggen en wimpels zijn meestal de voorbode van een groot feest. En dat was ook de bedoeling, want het was de ambitie van de organisatoren om van de tweede Vlissegemse sneukeltoer niet minder dan een feest van formaat te maken.

Het aangekondigde lenteweer had het eerder teleurstellende aantal van 11 inschrijvingen van vlak na het paasverlof doen aanzwellen tot meer dan 120, waarvan een paar twijfelaars die zelfs pas op zaterdag de knoop hadden doorgemaakt. Dat ook de veelvuldige publiciteit voor de fietsactiviteit met succes zijn vruchten had afgeworpen, werd aangetoond door een aantal enthousiaste deelnemers uit Antwerpen (weliswaar in verlof in de Haanse streek).

Alhoewel de start pas voorzien was om 11u., stonden de eerste deelnemers reeds aan te schuiven om 10u. Van enthousiasme gesproken! Onder druk van zoveel fietsliefhebbers (of hadden ze honger?), konden de dames van de inschrijvingsdesk niet anders dan ietsje vroeger van start te gaan. Gelukkig was het Rode Kruis net aangekomen, want door de overrompelende stress diende zich meteen het eerste – en gelukkig ook enige – medische slachtoffer van de dag zich aan: Juf Saskia had zich aan een blad papier gesneden.

Het weer bleek wat minder dan voorspeld, maar het zag er niet naar uit dat het zou gaan regenen, en dus werd de afwezigheid van de zon unaniem bestempeld als “ideaal fietsweer”. Die paar druppels die dan toch vielen in de namiddag konden de pret niet drukken. Tjah, het weer is en blijft een onzekere factor, en kan niet worden “besteld”.

Bij het nuttigen van het eerste snoepje, werd aan de deelnemers gevraagd om de houten bordjes met de twee rode bollen te volgen. Ondanks de meer dan 120 bordjes die op het iets meer dan 30 km lange parcours werden aangebracht, werden er hier en daar toch een paar “zwerwers” vastgesteld. Maar de organisatie is er zich van bewust dat de bordjes niet overal even duidelijk waren, en zal bij wijze van “lessons learned” een eventuele volgende sneukeltoer voorzien van fluorescerende wegwijzertjes. Al zijn wij niet zeker dat dit de onoplettendheid ten gevolge van intensief gekwebbel zal verhelpen ...

Om de toon te zetten, werden de deelnemers in de school van De Haan meteen getraakteerd op een lekker cavaatje als aperitief. Ook de kaasblokjes en de chipskes droegen bij aan de feeststemming. En ondertussen werd nagedacht over namen van acteurs die iedereen wel kent, maar waarvan de naam op dat moment net niet te binnen schiet.

Alle fietsers, groot en klein, werden niet alleen fysisch op de proef gesteld, maar ook mentaal: bij wijze van wedstrijd moesten op elk punt een aantal prentjes of foto's binnen een bepaald thema worden geraden. In eerste instantie veel gezocht, gefrons en discussies, maar dat de algemene moeilijkheidsgraad nogal

meeviel, bewezen de hoge gemiddelde scores die op het einde werden gehaald, zowel bij jong als bij oud.

Na deze eerste stop leidde het parcours naar bakkerij Belise in de Vosseslag, waar een dampende kop heerlijke tomatensoep op de fietsers stond te wachten. Ook deze sneukel viel bij de deelnemers erg in de smaak.

Hoewel de organisatie zich op erger had voorbereid, en twee depannagewagens had voorzien, deed zich op deze tweede halte het enige incident van de dag voor: een ontplofte achterband. Dankzij het bereidwillig ter beschikking stellen van een andere fiets, kon ook deze onfortuinlijke deelnemster de tocht probleemloos verder zetten.

Op de derde sneukelstop, in de lokalen van de CM in Bredene, werd er naast de sandwiches met beleg ook een drankje voorzien voor elke dorstige fietser. Het yoghurtje als dessert zorgde voor de snelle suikers die de nodige energie leverden om de volgende etappe aan te vatten van de fietsexpeditie. Met zijn 7 kilometer ook meteen het langste stuk van het hele parcours.

Via de Blauwe Sluis werden de sneukelaars, dankzij de deskundige begeleiding van opzichter meester Dirk, naar de andere kant van de Oostendse baan geleid. Het fietspad langs het water was misschien wel het mooiste stukje van de hele tocht. Voor zover nog niet gekend, is zo'n sneukelroute een prima

gelegenheid om een aantal authentieke plekjes uit de eigen streek te leren kennen.

Via de vierde stop, waar elke fietser gezond kon snoepen van een appeltje, leidden de binnenbaantjes ons naar 't schooltje van Stalhille, waar een kopje koffie of een chocomelk kon worden genuttigd. En om het koffiemoment helemaal compleet te maken was er ook een stukje cake voorzien. ("Hoe was de sneukelroute?" "Piece of cake!")

Er bleken een aantal mensen te zijn die om de één of andere reden de afslag naar stop 3 hadden gemist, en op die manier geen broodjes en een yoghurtje hadden gekregen. Ook daar werd prompt een mouw aan gepast, en een paar sandwiches en testertjes werden overgebracht naar Stalhille. We konden de mensen toch niet op hun honger laten zitten?

Via het rond punt van Vijfwege ging het vervolgens richting Reigershof, zijnde de voorlaatste stop. Daar werden de fietsers op een lekker ijsje (smaak naar keuze) getrakteerd. Ondertussen begonnen hier en daar een paar (regen)jasjes tevoorschijn te komen, en gingen de hemelssluisen (een klein beetje) open. Met het einde van de zware tocht in zicht, kon dit euvel het enthousiasme van de deelnemers echter niet meer temperen.

De school van Vlissegem was de officiële eindhalte van de trip (een groot aantal deelnemers moest daarna nog even de zadelpijn verbijten om met de fiets terug huiswaarts te keren). Opnieuw de gelegenheid om na de inspanningen de grote dorst te lessen, en de ongetwijfeld nog grotere honger (...) kon al snel worden gestild met een royale portie heerlijke vol-au-vent met frietjes. Niet vergeten om ook nog even de laatste vraagjes op te lossen, de rest nog even na te lezen, en het formulier in te dienen.

Dat de deelnemers ook de mentale inspanning méér dan ernstig hadden genomen, bleek al snel bij de correcties van de antwoorden. De kinderen hadden quasi allemaal een monsterscore van méér dan 30 op 35, en ook de volwassenen hadden het onderste uit de kan gehaald. De gemiddelde score lag op 58/70, en het gemiddelde van de eerste 10 deelnemers was zelfs 67 !!!

Maar het was Fien Misseeuw die met de hoofdprijs ging lopen. Zij behaalde met 69 punten bijna het maximum. Alleen de figuur van Roger Rabbit bleek haar onbekend, de rest bleek "piece of cake". Doordat zij ook de gemiddelde score het best had ingeschat, ging ze aan de haal met het champagne-ontbijt voor 2 personen. De tweede plaats was voor Inge De Waele, die ook op één punt na het maximum haalde, maar de gemiddelde score minder goed wist in te schatten. De top drie werd vervolledigd door Patricia Van Houtte, die met 68,5 nauwelijks moest onderdoen. De tweede en derde plaats werden beide beloond met heerlijke wijn. Aan allen, en in het bijzonder deze sterke top drie, een dikke proficiat voor de behaalde scores.

Alsof ze zich voor die paar druppels regen wou verontschuldigen, was de zon weer snel van de partij, en kon de 2de Vlissegemse sneukeltoer in schoonheid worden afgesloten. Dankzij een meer dan geslaagde dag, maakte een algemeen gevoel van tevredenheid (en hopelijk NIET van de honger) zich van iedereen meester, zowel van de deelnemers als van de mensen die dit alles mogelijk maakten.

Een woordje van dank is dan ook meer dan terecht. In de eerste plaats denken wij aan de zeer geapprecieerde sponsors voor hun bereidwillige bijdrage : bakkerij Gevaert voor de broodjes, melkcentrale De Jonghe en zuivelgroothandel Sinnaeve voor alle

melk- en kaasprodukten, Groenten- en Fruithandel Tanghe uit Aartrijke voor de appels, en Traiteur Sergeant uit Beernem voor de frietjes. Daarnaast gaat onze bijzondere dank uit naar bakkerij Belise voor de heerlijke soep, en het Reigershof voor de lekkere ijsjes, maar daarenboven ook voor het feit dat we bij hen een halte mochten organiseren. Verder willen wij ook de directie van de school van Stalhille bedanken voor het gebruik van de infrastructuur. Ook voor de eerste prijs van de wedstrijd een dankwoord aan De Coqisserie.

Een hartelijk dankjewel ook aan de talrijke medewerkers aan deze sneukeltocht. Zonder de helpende hand van hen die alles hebben georganiseerd, voorbereid en klaargezet, maar ook de hulp van collega's en vrienden op iedere stand, zouden we dit nooit hebben klaargespeeld. We mogen ook de mensen niet vergeten die mee hebben geholpen bij het opruimen, zodat op maandagmorgen de zondagse feestlocatie gewoon weer "de school" was...

Tenslotte gaat ook onze welgemeende dank ook uit naar de vele enthousiaste sneukelaars. Zonder hun talrijke opkomst geen sneukelroute, en dus geen feest. Wij hopen dat onze indruk van algehele tevredenheid bij de sportieve deelnemers de juiste is, en willen nu al graag opnieuw afspraak maken voor de derde sneukelroute, die hopelijk binnen twee jaar opnieuw zal doorgaan.

Juf Carine, Juf Saskia & Juf Evelien

